

Skattefrågor

Blandat fång

I föregående nummer av tidskriften behandlades under rubriken "Blandat fång" en fråga huruvida gåva anses föreligga i det fall att en fader den 15 oktober 1952 säljer en fastighet till sin son för en köpeskilling av 200 000 kronor. Fastighetens taxeringsvärde år 1951 var 200 000 kronor och år 1952 300 000 kronor.

Det svar som lämnades tog allenast sikte på den föreliggande frågan sedd ur inkomstbeskattningsynpunkt. Emellertid har från läsekretsen problemet om gåvoskatt upptagits. Det kan därför måhända vara av intresse att ytterligare något beröra frågan.

Till ledning för bedömandet i gåvoskattehänseende av problemet, huruvida ett blandat fång är förhanden eller icke, stadgas i 37 § 1 mom. 1941 års förordningen om arvsskatt och gåvoskatt följande: "Gåvoskatt utgår vid köp, byte, lega eller annat sådant avtal, om av missförhållandet mellan de å ömse sidor utfästa villkor är uppenbart, att avtalet delvis har egenkap av gåva." Eberstein anför i sitt arbete "Den svenska arvs- och gåvobeskattningen" (sid. 139—140) rörande avtal, som är delvis gåva och delvis köp, bl. a. följande: "Ofta blir det emellertid i det enskilda fallet vanskligt att avgöra, om det föreligger en partiell gåva eller om avtalet är i sin helhet oneröst. Det utslagsgivande för gåvoegenskapen bör här såsom

eljest vara, huruvida *gåvoavsikt* föreligger eller icke. Omständigheterna kunna direkt peka på, att en sådan avsikt antingen saknas eller är förhanden. Men där någon direkt upplysning om syftet icke står att vinna, kan ett indirekt vittnesbörd om gåvoavsikt erhållas genom missförhållandet mellan de å ömse sidor utfästa villkoren. Att en viss differens mellan dessa föreligger, är dock icke nog såsom kriterium på partiell gåva, utan differensen måste ha en sådan storleksgrad, att det är *uppenbart* att gåva föreligger. För att konstatera detta erfordras, att de å ömse sidor utfästa villkoren bliva föremål för en noggrann värdesättning. Därvid måste bortses från sådan blott summarisk värdering, som exempelvis en fastighets taxeringsvärde under stundom kan utgöra, och hänsyn tagas allenast till reella värden." Eberstein uttalar vidare (not. 4 å sid. 140) följande: "Man har att hålla i sär å ena sidan om ett avtal har gåvokaraktär och å andra sidan huru i så fall gåvans värde skall bestämmas. I det senare avseendet spelar fastighetens taxeringsvärde samma roll vid gåvobeskattningen som vid arvsbeskattningen, men då bedömandet av ett avtals gåvoegenskap kräver en reel värdesättning, måste taxeringsvärdet här träda tillbaka för det verkliga värdet."

Disproportionen i nu föreliggande fall mellan köpeskillingen och fastig-

Taxeringshumor

Föreningen

taxeringsnämndsordförande och kroombud i Stockholm hade sammanträde den 14 nov. Rapport lämnades därvid för årsmötets förhandlingar och läget i arvodesfrågan. Föreningen beslöt göra vissa framställningar till riksförbundets styrelse i denna fråga.

I övrigt diskuterades PN:s anvisningar för taxeringsarbetet och föreningen beslöt göra framställning om vissa ändringar och förtydliganden.

hetens saluvärde, vilket kan antagas i varje fall icke understiga 300 000 kronor, föranleder slutsatsen att en gåva i och för sig får anses föreligga. Å andra sidan medför den schablonmässigt utformade regeln om värdering av fast egendom i gåvoskatt-hänseende att någon gåvoskatt icke skall påföras i anledning av denna partiella gåva.

Vad åter angår problemet sett ur inkomsttaxeringssynpunkt torde det förhållandet, att gåvan på grund av särskilda värderingsregler icke kan beskattas, sakna betydelse. Vid frågan om realisationsvinstens beräkning vid sonens eventuella försäljning av fastigheten kan man enligt min mening icke bortse från transaktionens partiella gåvokarakter. Det av mig i föregående nummer av tidskriften lämnade svaret avsåg som ovan redan nämnts allenast sist berörda spörsmål.

D. Helmers

”KOMMENTARER.

*I fjol man avvek med besked,
jag hade husrum mat och ved
för billigt deklarerat.*

*Men på högerns post
avdrag för de lejdes kost
för högt jag debeterat.*

*Jag handla mäst i godan tro,
när jag bjöd på, nu var så go
och lägg på tjokt av smöret
Åt er mätt av fyllda fat
ty jag får avdrag för er mat
precis på själva öret.*

*Vi åt och drack och mådde gott
men knappast jag om jag förstått
att sådant får man sona.*

*Ty det jag åt gick opp i pris
men slanten för de lejdas spis
den dale mest en krona.*

*Jag satt och tänkte samt beslöt
nu ska jag äta kornmjölsgröt
i ännu större skala.*

*Ty detta käk från ”ovan” lån
som kallas ock naturförmån
jag ändock får betala.*

*Jag hoppfullt nu ser tiden an,
ett avslag tar jag som en man
ej något ve och klagan
Jag tror att allt är som sig bör
med både mjöl och bröd samt smör
till venster å bilagan”.*